

4. Tanácsadás

Néha olyan tanácsalannak érezzük magunkat, olyan jó lenne egy kis útmutatás, merre tovább. És milyen jó, ha van olyan emberi kapcsolatunk, aki jókor, jó tanácsot ad. Tudunk kezünkben az „első három szál virág” csokrával haladva ilyen tanácsadókká válni? Mózeset apósa látogatja meg, aki érdeklődik vezetői munkája iránt. A tanácsadás előtt kérdez, közben együtt érez, elfogad és kapcsolódik. *„És lőn másod napon, leült Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig állt Mózes előtt reggeltől estig. S amikor látta Mózes ipa mind azt, amit ő a néppel cselekedett, monda: Mi dolog az, amit te a néppel cselekszel; miért ülsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig? És monda Mózes az ő ipának: Mert a nép Isten akaratát tudakolni jön hozzám... Nem jó az, a mit te cselekszel. Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, amely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad. Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten eleibe. És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre és add tudtukra az utat, amelyen járniuk kell és a tenni valót, a melyet tenniük kell. És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, a kik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük előjárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké. Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy hogy minden nagyobb ügyet te elődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák. Ha ezt cselekszed és az Isten is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben. És hallgatott Mózes az ő ipa szavára és mindazt megtette, a mit mondott.”* (2Móz. 18,13–24)

5. Nevelés, nyomásgyakorlás

Gyermekeink boldog felnőtté érlelése idején gyakran szükséges az 5. lépés is fejlődésük érdekében. Nem lehet úgy immel-ámmal irányt mutogatni, hogy merre lenne jó menni. *„Aki lágyan viseli magát az ő dolgában, testvére annak, aki tönkre tesz.”* (Péld 18,9) Felnöttek esetében azonban ne vegyük ki az Úr kezéből a nevelés példáját, maradjunk meg a 4. lépésnél, a tanácsadásnál, esetleg kéréseknél. Az Úr nevelésének próbái pedig fájdalmasak is lehetnek, de végül Isten örökbe- visszafogadott gyermekeivé válhatunk. *„Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, akit fiává fogad. Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, a kit meg nem fenyít az apa?”* (Zsid 12,6–7)

A jó Isten adjon bölcsességet, egészséget arra, hogy minél több embert nyerjünk meg öneki azzal a lelküllettel, ahogyan ő járt közöttünk és ma is munkálkodik értünk.

www.banhiditibor.hu

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és íme, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!” (Mát 28,19–20)

Uram, szeretnék
másokat készíteni
országod
eljövetelére!

Keresztények küldetésben

A megnyerés képessége

Elhangzott: Nágocs, 2014. február 8.

Bevezető igeszakaszunkat Jézus életének egyik állomásáról idézzük. Jézus annyira vágyott arra, hogy követői jó magaviseletű, megnyerő emberek legyenek. **Ma arról gondolkodunk, milyen út vezet ahhoz, hogy valaki vágyjon példánkat látva a jó Isten melletti döntésre gondolkodásában, jellemében és gyakorlati életében.** Hogy változzon! Tehát „megnyerjük” őt a boldog keresztény életnek, és az örök életnek.

„Abban az órában mentek a tanítványok Jézushoz, mondván: Vajon ki nagyobb a mennyeknek országában? És előhívott Jézus egy kis gyermeket, közéjük állította azt, és mondta: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába. Aki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában. És aki egy ilyen kis gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások essenek; de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik... Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett. Mit gondoltok? Ha valamely embernek száz juha van, és egy azok közül eltévelyedik: vajon a kilencvenkilencet nem hagyja-e ott, és a hegyekre menvén, nem keresi-e azt, amelyik

*eltévelyedett? És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom néktek, inkább örvend azon, mint a kilencvenkilencen, amely el nem tévelyedett. Ekképpen a ti menyeyi Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszen e kicsinyek közül. Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, **megnyerted** a te atyádfiát.”* (Mát 18,1–15) Jézus így vezeti be az egymás fejlődéséért (intés) végzett szolgálatunk szabályait. Megnyerni, ez a CÉL! Hogyan?

1. lépés: Együttézés, annak kifejezése

E következő három lépést egy kis illatos virágcsokorhoz szeretném hasonlítani. Mielőtt tanácsainkat adjuk át, illetve nevelünk / nyomást gyakorlunk / intünk / elhatárolódunk, ezt a csokrot is legalább a kezünkben szorongassuk, hátha szükség lesz rá. Természetesen jó lenne előre átadni, lehet, hogy többször is. Jézus sem a mennyből küldte értékes tanácsait a bűnből megváltóhoz, hanem kipróbálta, milyen emberként élni, szenvedni, éhezni, megkísértetni... *„Hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén. És mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig.”* (Fil 2,7–8)

Jézus késve érkezi Bethániába. Egyik jó barátja, Lázás nagyon beteg lett. Mire Jézus odaért, már negyednapja eltemették. Sokféle emberrel találkozott a gyászoló gyülekezetben. Ismét szembesült a bűn, a közöny, az értetlenség, a büszkeség, a szeretetlenség következményeivel, a halállal. Hogyan érinti mindez őt? Mi az első megnyilvánulása? *„Mária azért, amint oda ért, ahol Jézus volt, meglátván őt, az ő lábaihoz esett, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem. Jézus azért, amint látta, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsult lelkében és igen megrendült. És mondta: Hová helyeztéték őt? Mondták néki: Uram, jer és lásd meg! Könnyekre fakadt Jézus. Mondták azért a zsidók: Íme, mennyire szerette őt!”* (Ján 11,32–36)

Kedves Olvasó! Szerintem velem együtt elmondhatod, hogy jól érzékeljük, igazából ki szeret bennünket, ki nem. Megismerhető a szeretet. Felismerhető az, hogy bízhatunk valakiben vagy sem. Rólunk mit tapasztalnak mások? Mi lehet igazán annak a próbája, hogy megbízhatunk valakiben, később pedig tanácsait kipróbáljuk? *„Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta érettünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiáiért.”* (1Ján 3,16)

2. Elfogadás

Egymás elfogadása szintén nagyon értékes tulajdonság. Szintén mindannyian jól tudjuk, hogy kik fogadnak el úgy, ahogy vagyunk. Nemrég hallottam egy édesapától, hogy kamasz fiát hogyan szokta megnyerni egy nehéz feladatnak. Nagyon jó kapcsolatban vannak egymással, így azt mondja fiának: Megtennéd ezt nekem vagy értem? A fiú jó kapcsolatuk okán könnyebben mond igent, mintha csupán egy utasítás hangoznék el.

A Megváltó hozzánk való szeretetét úgy mutatta meg, hogy még a vele szemben állásunk idején, amikor minden fontosabb volt számunkra, mint Isten megismerése, és a tanácsai szerint való életvitel, már akkor elfogadott bennünket. Sőt értünk elvégezte a megváltás szolgálatát. Ez azt jelenti, hogy rossz természetünk és döntéseink ellenére bízunk abban, hogy bűneinket megbánva, átalakító hatalmát igényelve és elfogadva visszaadhatja örök életünket. **Ő így fogad e bennünket.** Szép példa. Nem? *„Mert Krisztus, mikor még erőtleneke voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.”* (Róm 5,6–8)

3. Önmegosztás, kapcsolódás

A következő történet szép példája szintén Jézus életéből annak, hogyan kapcsolódott (volt jelen életükben) azokhoz az emberekhez, akiket szeretett volna megnyerni magának. A sokszor csaló, köztudottan bűnöket elkövetőket Jézus könnyebben vonzotta, megszólította és nagyobb változásokra ösztönözte őket, mint azokat, akik jónak tartották magukat. Egy egyszerű példa: Leült asztalukhoz enni. *„És lőn, amikor ő letelepedett a házban, íme sok vámszedő és bűnös jött oda és letelepedtek Jézussal és az ő tanítványaival az asztalhoz. És látva ezt a farizeusok, mondták az ő tanítványainak: Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Jézus pedig ezt hallván, mondta nékik: Nem az egészségesekeknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre.”* (Mát 9,10–13)

Ide illik egy szép „masni”, amivel összekötjük e három szép és illatos virágszálat: Együttézés, elfogadás, kapcsolódás. Nem megnyerő?